



อานิสงส์ถวายนอน

เรามีจิตเลื่อมใส ได้ถวายที่นอนแด่พระพุทธเจ้า
พระนามว่า ปทุมุตตระ ผู้ทรงอนุเคราะห์โลกทั้งปวงพระองค์นั้น
ด้วยการถวายที่นอนนั้น โภคสมบัติย่อมเกิดแก่เรา เปรียบเหมือน
ข้าวกล้า ที่สำเร็จในนาดี นี่เป็นผลแห่งการถวายที่นอน เราย่อม
สำเร็จการนอนในอากาศ ย่อมทรงแผ่นดินนี้ไว้ เราเป็นใหญ่ใน
สัตว์ทั้งหลาย นี่เป็นผลแห่งการถวายที่นอน





อานิสงส์ถวายที่นอน

๖๓

พระธรรมกายเป็นแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา และเป็นแก่นชีวิตของมวลมนุษย์ทุกๆ คน ทุกๆ ชาติ ทุกๆ ภาษา เป็นเป้าหมายที่ทุกๆ คนเกิดมาแล้วต้องแสวงหา ไม่ว่าจะรู้หรือไม่รู้ก็ตาม นี่เป็นสิ่งที่ทุกๆ คนปรารถนาจะเข้าถึง เพราะถ้าหากเราเข้าถึงพระธรรมกายภายในตัวของเราได้ นับได้ว่าเป็นผู้ที่โชคดีที่สุด และจะเต็มเปี่ยมด้วยบุญบารมีและความสุขที่ละเอียดประณีตเกินกว่าสุขใดๆ ในโลก เพราะรสแห่งพระธรรมนั้น เลิศกว่ารสทั้งปวง สุขอันเกิดจากกรรมก้าวล่วงโอชะทั้งหลาย ชีวิตเราจะเป็นชีวิตที่สมบูรณ์และได้รับอานิสงส์ใหญ่อย่างไม่มีประมาณทุกท่านจึงควรปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงธรรมกายให้ได้

มีวาระแห่งภาชิตที่ปรากฏอยู่ใน สยนทายกเถราปทาน ความว่า

“เรามีจิตเลื่อมใส ได้ถวายที่นอนแด่พระพุทธเจ้า พระนามว่า ปทุมุตตระ ผู้ทรงอนุเคราะห์โลกทั้งปวงพระองค์นั้น ด้วยการถวายที่นอนนั้น โภคสมบัตีย่อมเกิดแก่เรา เปรียบเหมือนข้าวกล้า ที่สำเร็จในนาดี นี่เป็นผลแห่งการถวายที่นอน เราย่อมสำเร็จการนอนในอากาศ ย่อมทรงแผ่นดินนี้ไว้ เราเป็นใหญ่ในสัตว์ทั้งหลาย นี่เป็นผลแห่งการถวายที่นอน ในกัปที่ ๕,๐๐๐ ได้เป็นพระราชามหาวิระถึง ๘ ครั้ง ในกัปที่ ๓,๔๐๐



อานิสงส์ถวายเป็นน

๖๔

ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิผู้มีพละมาก ๔ ครั้ง คุณวิเศษเหล่านี้ คือ ปฏิสัมภิกา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖ เราทำให้แจ้งชัดแล้ว คำสอนของพระพุทธเจ้าเราทำได้สำเร็จแล้ว”

นี่เป็นถ้อยคำของพระอรหันตเถระองค์หนึ่งในอดีต เมื่อท่านได้บรรลุธรรม มีดวงตาเห็นธรรมแล้ว ได้ระลึกชาติย้อนกลับไปในอดีต พบเห็นบุญกรรมของท่านที่ได้สั่งสมไว้ จึงเปล่งวาจาที่เป็นสุภาษิต เป็นการยืนยันในผลแห่งการสั่งสมบุญว่า ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ที่สามารถทำอย่างนั้นได้ แม้เป็นถ้อยคำของพระอรหันต์ หลวงพ่อก็ปรารภนาจะให้ทุกท่านได้ตระหนักกันไว้ให้ดี และทรงจำเอาไว้ให้มั่น เราจะได้ไม่ประมาทในชีวิต หากต้องการให้ชีวิตเราประสบความสำเร็จเช่นท่าน ก็ควรสั่งสมบุญให้ครบถ้วน ดังเช่นที่พระเถระท่านได้สั่งสมไว้อย่างนี้

*เรื่องที่หลวงพ่จะนำมาเล่าในครั้งนี เป็นเรื่องราวที่ได้จารึกไว้ในพระไตรปิฎก ซึ่งหลวงพ่รู้สึกประทับใจ อยากจะให้ทุกท่านได้รับทราบด้วย คือเป็นเรื่องที่เคยเกิดขึ้นในยุคของพระลัมมาลัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง มีพระนามที่พวกเราได้รับทราบกันอย่างดีแล้ว คือพระปทุมุตตรลัมมาลัมพุทธเจ้า ในยุคนั้น



อานิสงส์ถวายเป็นน

๖๕

เป็นยุคที่มีผู้มีบุญลงมาเกิดสร้างบารมีกันมาก แทบทุกองค์ล้วนมีประวัติการสร้างบารมีกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นี้

นั่นก็เท่ากับเป็นเครื่องยืนยันได้ว่า เนื่อนาบุญที่เลิศ ที่ประเสริฐ ย่อมเป็นที่ต้องการหรือเป็นที่ปรารถนาของบรรดานักสร้างบารมีทั้งหลาย เพราะเมื่อได้สร้างบารมีแล้ว ทำให้ได้รับผลานิสงส์ที่ไม่มีประมาณ และเป็นเครื่องยืนยันได้อย่างแจ่มชัดว่า การทำความดีหรือทำบุญถูกเนื่อนาบุญ ล้วนบังเกิดเป็นผลที่ดงามอย่างแท้จริง อย่างเช่นประวัติการสร้างบารมีของพระอรหันต์แต่ละองค์ ที่หลวงพ่อดำนำมาเล่าให้ทุกท่านได้ศึกษากันหลายครั้งแล้ว ซึ่งเป็นเรื่องที่จะทำให้เราเห็นได้ชัดเจนว่าการที่ท่านเหล่านั้นประสบความสำเร็จในชีวิต ได้บรรลุเป้าหมายอันสูงสุด ก็เพราะมีบุญอยู่เบื้องหลังทั้งสิ้น

การสร้างบุญของพระสยันทายกเถรเจ้าก็เช่นกัน ท่านมีประวัติที่น่าสนใจทีเดียว เพราะในภพชาติที่เกิดมานั้น ท่านเป็นผู้ที่ได้ชื่อว่า ขวนขวายในบุญอย่างดียิ่ง ท่านมักจะนั่งคิดอยู่เสมอว่า บุญทุกๆ สิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาในชีวิต มีอานิสงส์ใหญ่ ไม่มีประมาณ เพราะฉะนั้นท่านจึงไม่อยากจะพลาดโอกาสในการสร้างบารมีในทุกๆ ขั้นตอน นักสร้างบารมีสมัยก่อน ท่านมักจะแสวงหาบุญใส่ตัวอย่างสม่ำเสมอในแต่ละวัน ไม่มีวัน



อานิสงส์ถวายเป็นน

๖๖

เว้นว้างที่จะแสวงหาบุญใส่ตัว ทำให้ตัวท่านได้ประสบผลบุญ
อย่างที่ท่านเองก็คาดไม่ถึง

พระเถระเจ้าองค์นี้ มีนามว่า สยันทายกเถระเจ้า หากจะ
แปลเป็นไทยก็ได้ใจความว่า พระเถระผู้ถวายเป็นนนั้นเอง เมื่อ
ก่อนครั้งที่ท่านเกิดมาเป็นมนุษย์ ก็ได้มีโอกาสบำเพ็ญบุญไว้ใน
พระลัสมาลัมพุทธรเจ้าองค์ก่อนๆ ลัสมบุญทั้งหลายอันเป็น
อุปนิสัยแห่งพระนิพพานตามวาระ แต่ยังไม่มีโอกาสได้ทำบุญ
พิเศษอะไรที่ทำให้เกิดมหาปีติอย่างเต็มที่ ถึงกระนั้นก็ตาม ด้วย
อานุภาพแห่งบุญที่ได้ลัสมไว้ ทำให้ท่านยังคงเวียนว่ายตายเกิด
อยู่ในสองภพภูมิคือมนุษย์และเทวโลก มีโอกาสได้สร้างบารมี
มาเรื่อยๆ แต่ก็ยังไม่ถึงภพชาติใด ที่ท่านได้สร้างบุญกับเพื่อนาบุญ
อย่างเต็มกำลังของตน

จนมาถึงสมัยของพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงพระนามว่า
ปทุมุตตระ ที่หลวงพ่อดักกล่าวเกริ่นไว้แล้วตั้งแต่ต้นว่า ในยุค
ของพระองค์ท่าน มีนักสร้างบารมีลงมาเกิดอย่างมากมาย และ
ได้สร้างบุญใหญ่กันเป็นจำนวนมาก พระเถระเองก็เช่นกัน ได้
บังเกิดในเรือนมีสกุลแห่งหนึ่ง ฐานะทางครอบครัวจัดว่า เป็น
ตระกูลที่มีฐานะดี และเป็นลัสมาทิฏฐิ ไม่มีใครขัดขวางการ
สร้างชาติ พอดีบิใหญ่บรรลุนิติภาวะแล้ว ญาติพี่น้องก็ได้



อานิสงส์ถวายนอน

๖๗

จัดการแต่งงานให้ อยู่ครองเรือนตามประสาชาวโลกทั้งหลาย
ที่มีความสุขตามอัธยาศัย

มีอยู่วันหนึ่ง ท่านฟังพระธรรมเทศนาของพระบรมศาสดา
ที่ไพเราะทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง และเบื้องปลาย ได้เห็นโทษ
ของความตระหนี่หวงแหนทรัพย์ ว่าเป็นหนทางแห่งความ
ยากจนปิดกั้นสายสมบัติที่จะบังเกิดขึ้น และเห็นประโยชน์ของ
การสร้างบุญ ที่มีผลคือความสุขในบั้นปลาย จึงคิดอยู่ในใจว่า
จะสร้างบุญพิเศษอย่างไรดีกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้าผู้เป็นเนื้อ-
นาบุญอันยอดเยี่ยมที่สุดในภพสาม ท่านมีความเลื่อมใสอย่าง
เต็มเปี่ยม ทว่าสรรพางค์กายก็ยังมิมีหาปิตีที่เกิดจากการฟังธรรม
แผ่ซ่านไปทั่วทุกขุมชน คิดว่า

การนอนเป็นกิจวัตรของทุกๆ คน จัดว่าเป็นการพักผ่อน
ที่ร่างกายยังคงมีความต้องการที่สุด หากมีที่นอนที่นุ่มนวล
ประณีตก็จะทำให้สรีระร่างกายนี้ ได้พักผ่อนเต็มที่ โดยปราศจาก
การรบกวนจากสัมผัสหยาบที่จะเกิดขึ้น อย่างกระนั้นเลย
เราควรสร้างที่นอนที่สามารถบรรเทาทุกข์แห่งสังขารแด่พระบรม-
ศาสดา เมื่อคิดอย่างนี้ ก็ให้คนทำเตียงอันมีค่ามาก ไม่ใช่ทำด้วย
วัตถุธรรมดา แต่ทำด้วยรัตนะที่มีค่ามากที่สุดในยุคนั้น สำเร็จ
ด้วยงา ทอง เงิน แก้วมุกดา และแก้วมณี ฟูลาดด้วยแผ่นผ้าที่



อานิสงส์ถวายที่นอน

๖๘

นำมาจากแวนแคว้นที่มีชื่อเสียงที่สุดในยุคนั้น มีสัมผัสที่นุ่มนวล ละเอียดย่อน ท่านให้ช่างจัดสร้างจนแล้วเสร็จ นำไปถวายแด่ พระผู้มีพระภาคเจ้า

ฝ่ายพระผู้มีพระภาคเจ้าทรงปรารภนาจะให้กุลบุตรนี้ เกิดมหาปีติ จึงทรงทำการอนุเคราะห์แก่ท่าน ด้วยการบรรพชนบนที่นอนที่ท่านสร้างถวาย ณ ที่นั้น กุลบุตรเห็นเช่นนั้นยัง บังเกิดมหาปีติ จดจำภาพนั้นไปจนตลอดชีวิต ด้วยบุญกรรมนั้น ท่านท่องเที่ยวไปในเทวดาและมนุษย์ สามารถเหาะเหิน เดินอากาศได้ เวลานอนจะเป็นสุขมากเหมือนกับนอนบน ทิพยอาสน์ เป็นอย่างนี้ทุกภพทุกชาติ และยังทำให้ท่านสมบูรณ์ ไปด้วยโภคสมบัติ เปรียบเหมือนพืชข้าวกล้าให้ผลผลิตในนาดี เพราะผลแห่งการถวายที่นอนในครั้งนั้น ทำให้ท่านได้เข้าถึง ความเป็นใหญ่กว่าผู้อื่น ในกัปที่ ๕,๐๐๐ ได้เป็นพระราชามหาวิระ ๘ ครั้ง ในกัปที่ ๓,๔๐๐ ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๔ ครั้ง และ ในสมัยพุทธกาลนี้ก็มาบังเกิดในสกุลแห่งหนึ่ง อันสมบูรณ์ด้วย ทรัพย์สมบัติ บรรลุนิติภาวะแล้ว ได้มีโอกาสฟังพระธรรมเทศนา ของพระบรมศาสดา มีจิตเลื่อมใสจึงออกบวช แล้วเจริญวิปัสสนา จนได้บรรลุปะระอรหันต์เข้าถึงความเต็มเปี่ยมของชีวิต

การถวายที่นอนนั้นมียานิสงส์ใหญ่ มีผลบุญพิเศษที่ แตกต่างออกไป สามารถที่จะนอนเป็นสุขในทุกภพทุกชาติ ช้า



อานิสงส์ถวายเป็นอน

๖๕

ยังไปมาในอากาศได้โดยสะดวก มหาสมบัติใหญ่ก็จะบังเกิดขึ้น
ตลอดไปจนกระทั่งถึงภพชาติสุดท้ายที่ได้บรรลุมรรคผลนิพพาน
เรื่องที่หลวงพ่อเล่ามานี้ เป็นเครื่องยืนยันว่า ใครทำกรรมดีได้ไว้
ผู้นั้นก็จะได้รับมหานิสงส์ของความดีนั้น อย่างสมเหตุของการ
ประกอบความดีงามที่ตนเองได้สร้างไว้ ดังนั้นเมื่อทุกท่านต่าง
ได้รับทราบเช่นนี้แล้ว ก็ควรหมั่นหาบุญพิเศษให้กับตนเอง
เพื่อจะได้มหานิสงส์ที่พิเศษติดตัวเราไปทุกภพทุกชาติ ทราบ
กระทั่งถึงที่สุดแห่งธรรม

